

foretraktes. Til § 5 er der ogsaa foreslaaet en Forandring med Hensyn til Bessjendtgjorelsen. Jeg maa vare enig med Minoriteten i, at det ikke er tilstrækkeligt, at Bessjendtgjorelsen stæer i de meest læste Aviser. Jeg troer ikke, at Sagen paa denne Maade kommer tilstrækkeligt til Kundskab. Jeg troer heller ikke, at det ene Moment, som er udhævet i Udkastet, Kirkestævne, alene er tilfredsstillende; men der er en anden Passus i Udkastet, „den paa ethvert Sted ellers sædvanlige Bessjendtgjorelsesmaade“, som jeg anseer det for vigtigt at bibeholde. Det er jo nemlig Tilfældet paa Landet, at man ikke lader sig nøie med at benytte Kirkestævne, uagtet Communalbestyrelsen, hvem denne Offentliggjørelse paaligger, ganske kan berolige sig i juridisk Henseende og vil være fuldkommen angerløs, naar den har anvendt Kirkestævne; men naar man gjerne vil have Noget bekkendit for alle Bedkommende, saa søger man andre Bessjendtgjorelsesmaader. Navnlig benytter man Oidermændene. I næsten hver Commune have Gaardmændene deres Oidemand, Huusmændene deres, og naar man sender Bessjendtgjorelsen til disse Mænd, saa have de deres egen Maade at samle Folk paa, f. Ex. ved et Horn, og de Paagældende vide da, at der vil blive meddeelt Noget, som interesserer dem at faae at vide. Jeg maa altsaa holde paa, at § 5 vedtages, som den er kommen fra det andet Thing.

Norgaard: Ja, jeg kan nu ikke saa ganske være enig med dem, som mene, at det er en meget ubetydelig Forandring, der foresgaaer, naar man giver Slip paa det sidste Stykke af Lovforslagets § 1; for mig staaer det som en meget betydelig Forandring. Jeg betragter nemlig denne Institution som forældet; jeg betragter den desuden saaledes, at den er bleven til paa en af de meest unaturlige Maader, hvorpaa en Institution kan stables. Det er indrømmet fra flere Sider, og navnlig ogsaa af den ærede 2den Landsstingsmand for 10de Kredts (Lehmann), at der er mange Landvæsenkommisfioner, som ere ældre og uduelige, og nu synes han dog, at man skulde beholde disse ældre og uduelige Folk, saalænge de selv finde Behag i at være

i Tjenesten. Man siger vel, at man skaber nogle flere yngre Mænd ved Siden af; det er jo ganske rigtigt, men man har ikke den allermindeste Sikkerhed for, at disse nye Landvæsenkommisfioner i Reglen ville blive brugte. Dette har man lagt i Amtmandens Haand, og hvem der kjender personlig lidt til dette Forhold og har havt Leilighed til at være i en Smule Berørelse med Amtmand, har vist ogsaa lidt Erfaring om, hvorledes det ofte kan hjælpe paa en Mands Oualificationer til Sligt, naar han er noget hofellig mod Amtmanden, og at de, der ere det, ofte kunne findes kvalificerede til Noget, som de ellers vanstellig vilde findes kvalificerede til. Saaledes er det efter min Mening ikke en ganske lille Forandring, der indeholdes i Udvalgets Forslag i dette Punkt. Jeg troer ogsaa, at den høitærede Indenrigsminister kunde komme i en vis Forlegenhed, naar det udgaaer; der kunde dog tænkes det Tilfælde, at et Amtsraad kunde indstille f. Ex. kun det halve Antal af de bestaaende Landvæsenkommisfioner i Amtet; saa er det ganske rigtigt, at Indenrigsministeren vel kan sige: Jeg vil have det dobbelte Antal eller flere; men der er dog Noget, der klæber ved, at Ministeren ikke vel skulde gaae ud over det Antal, der er indstillet af Raadet, og jeg seer saaledes ikke, hvorledes Ministeren skulde komme ud af denne Lodtrækning, og hvem der skulde antages, og hvem ikke. Jeg vilde endogsaa af dette Hensyn finde, at det var ganske rigtigt at beholde det sidste Punktum af § 1. Det staaer for mig som noget, der er af meget stor Bigtighed blandt de Bestemmelser, der ere i Udkastet med Hensyn til hele Sammensætningen af Raadet. Jeg kan ikke skønne rettere, end at det er naturligt og rigtigt, som det staaer. Der er ogsaa i andre Henseender, forekommer det mig, lagt en Bestrøvelse for Dagen fra Udvalgets Side til idetmindste lidt efter lidt at svække Betydningen af den Ret, som Folket ifølge Udkastet har til Landvæsenkommisfionerne og til f. Ex. at skaffe sig Oplysninger ved at henvende sig til Formanden for en Landvæsenkommisfion etc. Der er af Udvalget gjort forskellige Forsøg i denne Retning, f. Ex. ved at forandre Ordene „skal tillade“ til „kan til-